

Štev. 2.

V Ljubljani, v sredo 9. januarja 1918.

Leto V.

Laški vojaki ujetniki na glavnem trgu v Vidmu okoli spomenika Viktorja Emanuela.

Junij Brut:

Na novo leto 1918.

Ej, vi veslarji,
ej, vi krmarji,
ej, vi mornarji na sredi morja!
Kaj ste obstali,
kaj iščete v dalji?
Padlo je leto v neskončnost neba.

Kaj se bojite,
v noč temno strmite,
da bi spoznali nebeške moči?
Jadra napnite,
vrvi nategnite —
jadrati bomo do pozne noči!

Pred nami viharji,
za njimi svet v zarji —
naprej do svobodnih bregov!
In kdor omahuje,
in kdor obupuje,
naj zgine čez krov!

In kdor se ustavlja,
kdor se obotavlja,
naj misli na oni majniški dan:
ko prvič smo vstali
in svetu kazali,
da zapustimo sužnjev pristan,

krog nas so sede
množice cele
in niso verjele v naš nagli odhod.
Ali se zgane,
ali ladja ostane,
ali rob upa na težko si pot?

Ej, kdor ne veruje,
naj gleda in čuje,
kako zaveslal, zakrmaril je rob!
Sred morskega šuma
srce polno poguma —
naprej do svobode — za nami je grob!

Za nami ostala
dežela je mala,
v nji dedščina robstvo je starih vekov:
v nji dol je gomila
in polje gomila
in gora gomila je polna grobov.

O, kdo naj pozabi
in koga ne vabi
še v dalji doma pokopana bolest?
Še orli v višavi
še levi v puščavi
nikdar ne pozabijo skalnatih gnezd.

O, mi jih poznamo,
mi v srcih jih imamo
in s saboj jih nesemo v svet,
iz njih se je sila
velika rodila,
ki vodi v deželo svobode polet.

Iz hrastov je vrezan
in z jeklom je zvezan,
iz naših lesov je ustvarjen naš brod.
In naša zastava
nad jambori plava —
pozdravlja svobodnega solnca obhod.

Mi vemo, kaj čaka
po boju junaka,
kaj skriva se onstran viharjev in mej,
a suženj, ki vrača
na tla se domača,
vkovan je v težje okove ko prej.

Iz pene meglene
glase se sirene,
ne slušajte pesmi varljivih glasov:
le ciljem verujte
in varno priplujte
v neznano deželo novih svetov!

Dr. J. Jesen.

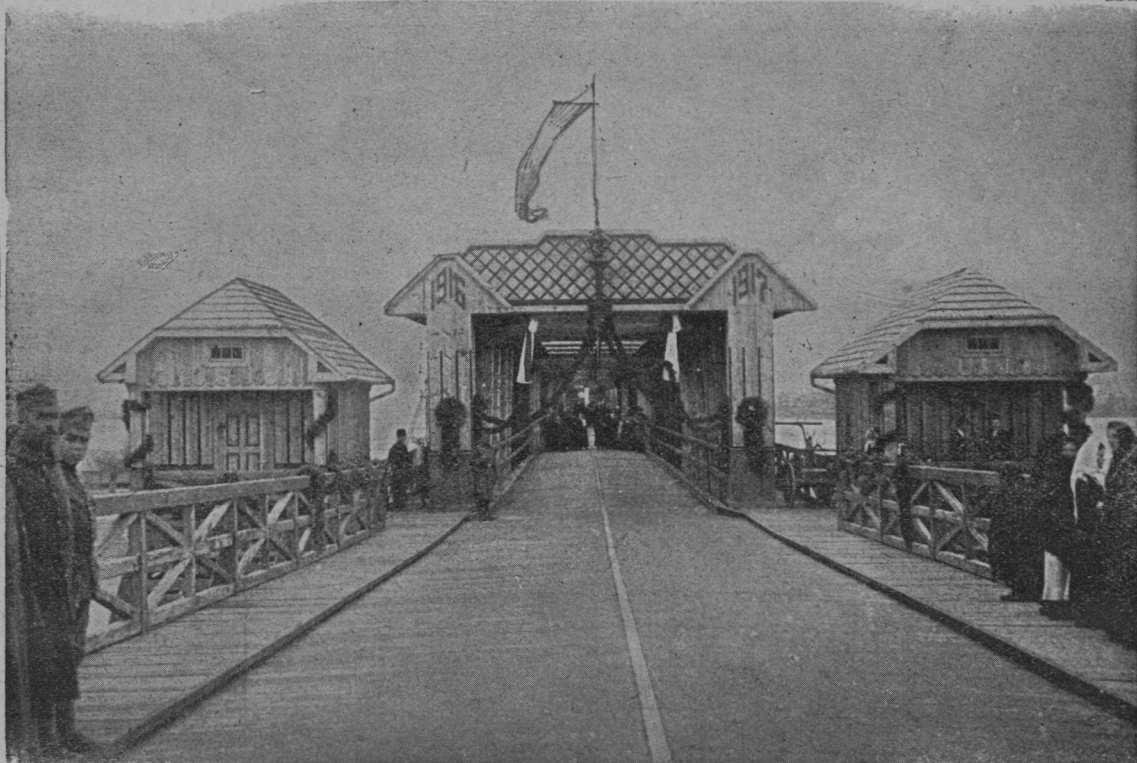
**List iz zgodovine roda
Činkaragua iz l. 3919.**

Napisal profesor Hamadura.
(Konec.)

Šele ko je bila strašna vojna dokončana,
se je pokazala vsa grozota njenega razde-
janja. V vojni je padlo okoli 30 milijonov

belih armadah — mnogo jih je padlo, toda
po vojni so ostali naši dedje v Evropi zato,
ker oni je manjkalo mož.

V tej dobi so že nekateri dalekovidni
ljudje pisali o črni, rumeni in rdeči „nevar-
nosti“, t. j. o nevarnosti, ki preti belemu
plemenu od strani črncev iz Afrike, od strani
mongolov iz Azije in od Amerike. V Ameriki
je takrat belo pleme še vladalo nad rdečimi
oz. se je ž njim mešalo, v Evropi pa je bilo

Novi most preko Visle pri Anapolu na Poljskem, ki ga je zgradila nanovo naša vojna uprava.

ljudi, od bolezni in oslabeledosti je umrlo
okoli 20 milijonov — vsled gladu, ki je
nastal po vojni, so umirali novi milijoni, a
število porodov je padlo skoraj na nič.
Možje, ki so se vrnili z vojne, so bili pove-

belo pleme še čisto, kakor so o tem učili
njegovi najstarejši učenjaki. Da belo pleme
v Afriki ni obvladalo, je bil vzrok v tem,
ker ni moglo prenesti njene vročine, zato
pa so se Afrikanci v Evropi kmalu popolnoma

Iz poljskega ozemlja: Blagoslovljenje novega mostu preko Visle pri Anapolu na Poljskem.

čini slabi in bolehní, žene so bile slabotne
in utrujene. Evropa je bila izčrpana, puščava
in razvalina in imela je nad 500 milijard
dolga, torej same berače.

Naše dede so pozvali beli ljudje s se-
boj v Evropo na boj: obetali so jim darov
in časti. Mnogi so odšli in so se bojevali v

udomačili in tudi Azijati so se širili bolj in
bolj proti zapadu. Zaradi pomanjkanja mož
se je začelo mešanje v zakonu in v življenju
— afriški rodovi so se začeli bolj in bolj
seliti v Evropo in tako je nastalo novo člo-
veštvo, kulturnejše od onega prvega belega,
kajti naši dedi so prinesli novo kulturo v

Evropo, kulturo miru. Tako so naši dedje belemu plemenu povrnili njegovo dobroto, ker so ga nekoč v imenu kulture in vere obvarovali pred nadaljnim medsebojnim pobijanjem. Naši dedje sicer niso mogli doseči istega uspeha pri belih, ker so beli mislili, da so „kulturnejši“ od črnih — a zato so pomogli postaviti novo Evropo po uničujoči vojni in so oplemenitili razdivjani beli rod. Zgodovina belega plemena je sicer že

Kakor je znano, se je že večkrat predlagalo, da naj bi se vse to iz muzejev odstranilo — kot žalosten spomin onih časov in iz knjig, ki so bile napisane v oni dobi. Kdor sedaj te knjige čita, se čudi, kako je bilo vse to mogoče.

Takoj po vojni so prišle važne izpremembe, ki so za vselej onemogočile pobijanje človeštva med seboj: med temi izpremembami je bilo nekaj samoposebi umevnih

ker je naša kultura tako dospela, da si vojne ne moremo misliti — živi zdaj človeštvo mirno, srečno, zadovoljno življenje. Za zgodovino našega rodu je torej svetovna vojna 1914—18. samo zato pomembna, ker ga je izvabila iz njegovih prvotnih afrikanških bivališč in ga je naselila v Evropi, kjer je ostal pomešan z malimi ostanki prejšnjega belega plemena.

Ta izprememba seveda ni mogla ostati brez posledic, kajti iz prvotno popolnoma črnega rodu smo se izpremenili v temno belo raso s postavo belega plemena. Naša nekdanja bivališča v Afriki so naselili novi ljudje, ki so morali preiti istotako vse dobe svojega razvoja, s to razliko, da so jim pri tem njih polbratje pomagali in jih kmalu povzdignili na isto višino kulture, na kateri se nahaja sedanja Evropa in ves svet.

E. G. Brat:

Beg za milijoni.

Roman Slovenca Amerikanca.

24. nadaljevanje.

»Ali si se zelo dolgočasil? Mene je zabavalo imenitno petdeset učenjakov, — popoldne pa pride še petdeset drugih modrijanov. No, Neža, zdaj pa le urno! Lačen sem že kot volk!«

Zadovoljen in srečen je bil s svojim življenjem ta učitelj, in zelo skromni obed mu je šel v tek, kakor bi užival najslastnejše delikatese.

In nato sta si zapalila ceneno prusko smotko, rjavo listje brez nikotina, ter kramljala. Glavno besedo je imel Jack. Razložil je prijatelju svojo nalogo, ki jo mora vršiti kot dozdeven tat milijonov. Voss se je zgrajal, begal po sobi, klical vse svetnike, a tudi občudoval je Jackovo požrtvovalnost, vztrajnost in prebrisanost. Silno se je razburil.

»Imenitno! Izvrstno!« je vzklikal očaran. »Jakob, ti si še vedno tisti porednež, ki si bil na gimnaziji!«

»Kakopak! In ti še vedno isti nesebični idealist!« je pritrdil Jack. »Taka pač ostaneva oba do svoje smrti. Iz vsega tega izprevidiš, da ne spadava skupaj: ti si človek reda in postave, — jaz pa mož neobzdrane svobode in sovražnik kazenskega zakona. Zato te ne bom dolgo nadlegoval. Jutri — na vse zgodaj jo odrinem dalje, da ne boš imel sitnosti zaradi mene. Nocoj prenočim pri tebi, če dovoliš, potem se bratski posloviva.«

»Jako mi je žal, resnično, a — drugače ne gre,« je pritrdil Voss. »Tu v šoli bi sicer mogel ostati skrit dalje časa ... nikdar nimam gostov; ampak postreči ti ne morem z ničimer in kmalu bi se dolgočasil.«

Mož se je bal, a Jack mu tega ni zameril.

In nato sta kramljala, se smejala Doddu, svetniku Bellitschu in Marti Zippel, ob eni pa je moral Voss zopet v razred k otrokom.

Jack se je medtem zakopal v prijateljevo knjižnico. Ogledoval si je knjige, čital to in ono, obujal spomine, — hitro mu je minil čas.

Proti večeru sta krenila preko polja po ovinkih v Strenovo, kjer je imel Voss opraviti. Domenila sta se, da se čez dobro uro dobita v »Modrem jelenu«. Ko sta šla po trgu, je policaj pozdravil učitelja.

»Ali te pozna?« se je začudil Jack.

»Milzer pozna vsakogar tri ure naokoli,« je odgovoril Voss. »Star polip! No, zato se ti ne treba razburjati.«

Jack se ni razburjal. A ko se je na bližnjem oglu ulice ločil od učitelja, je videl, da gleda stari Milzer še vedno za njima. Zavil je torej v sosednjo ulico in zopet v drugo, tretjo ... zdaj na levo, zdaj na desno...

Naše postojanke na zasoški fronti pred umikom in begom laških armad.

poznala eno tako dobo — namreč ob koncu rimskega cesarstva — toda neki tedanji učenjak je rekel, da je zgodovina tu zato, da se iz nje ničesar ne naučimo. Beli rod je potem britko obžaloval svojo zmoto, toda

določb, ki pa prej niso bile same po sebi umevne n. pr. vsakemu svoje — vsak bodi v lastni hiši gospodar — kar nečeš, da bi ti drugi storili, tudi ti drugemu ne stori i. t. d.

Lahi, ki so „zavzeli“ Trst: Truma laških ujetnikov, ki so se udali naši armadi.

zmote se vedno prepozno obžalujejo. Z delom in denarjem, ki ga je porabil za uničenje Evrope, bi si bil v 4 letih postavil najsrečnejšo domovino na svetu,

Od tedaj je postala vojna nemogoča stvar. Poznamo jo samo iz muzejev, kjer se hranijo še nekatere vrste orožja iz one dobe.

Pred vsem pa je vojne onemogočil temeljni zakon nove družbe, ki so ga sprejeli vsi narodi med seboj: vojno odglasuje narod, kdor glasuje za vojno, se je mora tudi udeležiti, vsak drug ima na prosto voljo dano, kaj hoče storiti.

Ker so na ta način vsi proti vojni in

da bi zabrisal za seboj vsako sled. Hitel je mimo cerkve sv. Petra in Pavla, dalje ob spomeniku Viljema I., okoli nove stavbe deželnega sveta ter je stopil v »Modrega jelena«.

Poiskal si je mračen kot, naročil veliko mero piva in čakal Vossa.

Gostilna je bila prazna, le v točilnici se je razgovarjalo dvoje glasov. Začelo se je hitro temniti, veter je butal v okna, in v

»Dobro znaš!« ga je pohvalil Jack. »To si zapomnim!« In kakor bi ga nenadoma obšla srečna misel, si je začel slačiti obleko. »Pa torej menjajva!«

Urno sta se preoblekla: Jack v kaznjeniško monturo in plašč s čepico, ubežnik pa v Jackovo modro obleko s črno čepico s senčnikom.

Ker se je nalive zopet pretrgal, sta jo nato krenila urno preko mostu čez Odro in kmalu

trebne stvari ... jaz pa si niti najpotrebnejšega nisem mogel privoščiti.«

»Hm ... res, krivično ... In koliko so ti dali?«

»Leto dni.«

»Koliko si že odsedel?«

»Tri tedne. A semkaj so me pripeljali šele sinoči.«

»Pa kam hočeš zdaj?«

»V Ameriko bi jo potegnil najrajši. Tam bi bil na varnem. Toda, žalibog, nimam ...«

»Denarja? Nimaš?« je vprašal Jack živahno. »Jaz ti ga dam.«

»Ti — daš? O!«

»Toda pod pogojem, da izgineš še nočoj odtod!«

»Tako! Skozi tale log na levo jo udarim preko proge ... v štirih urah bom na prvi postaji in se neopažen odpeljem v Gornjo Šlezijo. Potem pa hajd čez avstrijsko mejo in dalje na Trst.«

»Dobro, dobro!« je pritrdjeval Jack. »Dam ti denarja in celo svoje papirje ti odstopim, da boš mogel mirno potovati pod mojim imenom.«

»O, preveč si dober!« se je zaradoval Popper. »Jaz te napadem kakor razbojnik, ti pa —!«

»Nič, nič. Všeč si mi in smiliš se mi,« ga je pomiril Jack. »Kaj bi tičal zaradi takih malenkosti v ječi talentiran človek!«

»Hvala ti. Sodni svetnik Bellitsch ni poznal takega usmiljenja z menoj.«

»On te je obsodil? O, o, kdo bi bil mislil: Bellitsch! Res, kruta obsodba!« se je navidezno togotil Jack. »Kako velik si pa? Mislim, da si precej enake višine z menoj.«

»1'69!« je odgovoril Popper.

»Jaz 1,70! — In lasje?«

»Rjavi.«

»Z brado ali obrit?«

»Davi so me obrili in do golega ostrigli!«

»Ali so te tudi v ostalem premerili in fotografirali?«

»Niso. Aparati so ravno vsi pokvarjeni!«

Naš cesar čita na gori sv. Mihaela laški napis na spomeniku, ki slavi junaštvo obeh vojsk.

par minutah se je zavleklo nebo z gostimi oblaki. Še predno je popil svojo mero, je začelo grmeti, treskati in liti kakor iz škafa. Naročiti si je moral torej še drugo mero.

Vossa pa še vedno ni bilo.

Ker se je nalive pretrgal, je poklical točajko, plačal in odšel.

»Gotovo se je vrnil še pred nevihto domov!« si je mislil Jack ter je krenil takisto v smeri Vossove šole.

A ko je korakal po drevoredu, se je vllilo zopet. Kakor bi padali celi slapi vode iz oblakov! Jack se je stisnil k deblu rogovilastega bresta. V bližini je bila ura. »Že devet!« je štel, »in tema kakor v rogu!«

Vihar je žvižgal, butal in pljuskal dež od vseh strani. »Kako neumno! Rajši bi bil ostal pri »Jelenu!« se je jezil Jack, spredaj že malone premočen.

V tistem hipu je pritekel nekdo po drevo-redu proti njemu.

»Ali si ti, Fric?« je vprašal Jack, a neznanec se je okrenil, planil nanj ter ga zgrabil za vrat.

»Zadavim te pri tej priči,« je zarežal napadalec, »če mi takoj ne daš svoje obleke!«

Jack se ga je izlahka otresel. »Ali se ti blede? Kaj naj morda sam nag tečem domov v tem vremenu?«

»Dam ti svojo obleko!« je odgovoril napadalec, ki ga je sunil Jack daleč od sebe. »Za pet ran božjih, rotim te, kdorkoli si, usmili se me! Pravkar sem ušel iz ječe.«

»Torej naj bi menjala? Jaz v ječo, ti v svobodo? Pa si res originalen dečko!« se je smejal Jack. »Na, stopi pod brest k meni. Saj imaš plašč!«

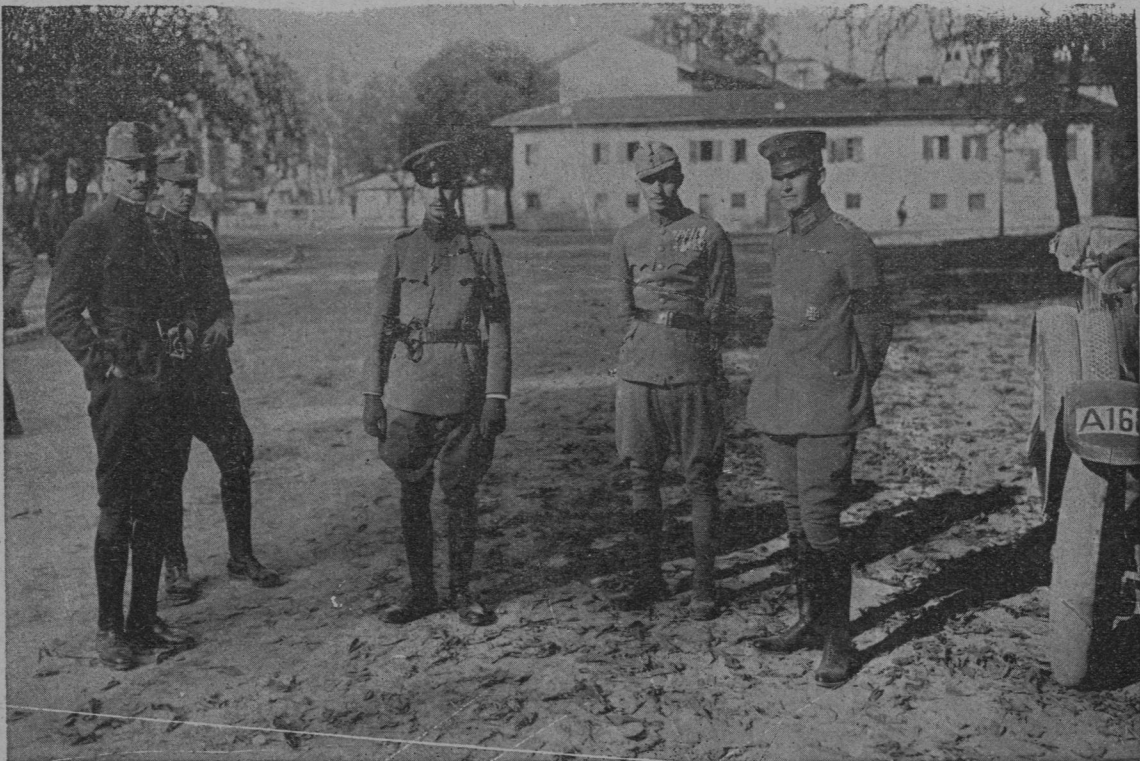
»Paznikov,« je povedal neznanec. »Visel je na hodniku. Paznika sem v svoji celici vrgel ob tla ter ga vanjo zaklenil. Tudi čepico sem mu vzel. Sicer bi se ne mogel izmuzniti.«

sta bila na prostem polju.

Tu sta se mogla zmeniti do dobra, ne da bi prekinila svojega naglega korakanja.

»Kdo pa si?«

»Emil Popper, občinski pisar.«

Iz Vidma v Benečiji: od leve na desno: nadvojvoda Maks, princ Feliks Parma, cesaričin brat, vojvoda virtemberški, princ Rene Parma, cesaričin brat in vojvoda Albert virtemberški.

»Pa zakaj so te obsodili?«

»Ker sem spravil nekaj — nepotrebnih kolkov.«

»In družega nič?«

»No, da ... tri neumne takse sem tudi skril — in nekaj glob sem porabil zase. Država ima itak denarja preveč celo za nepo-

»O, to je vnebovpijoča zanikarnost!« se je iznova razrepnčil Jack. »Kaj takega je tudi le v Strenovem mogoče!«

Tako sta koračila k Vossovi šoli. Nebo se je polagoma razoblačilo, in tu in tam se je že pojavila zvezdica. Na vasi je lajalo par psov, po hišah je vladala že tema.

Popper je moral počakati spodaj za vrtom, Jack pa se je splazil na dvorišče. Tam je šel v uljnak in vzel iz panja svojo listnico. Nato se je vrnil k Poppru. Prižgal je vžigalico ter mu posvetil v obraz.

»Kaj me ogleduješ?« je vprašal Popper, plah in nezaupen.

Gledam, če si mi dovolj podoben,« je dejal Jack in vrgel vžigalico v mokro travo. »Oči in lasje se strinjajo, le tvoj nos je zelo ordinaren.«

»Zelo mi je žal. Ampak sam nisem kriv!« se je opravičeval Popper. »Takega so mi pač dali. Ali morda zato zdaj ne dobim denarja?«

»Dobiš ga vseeno,« je odgovoril Jack ter vzel iz listnice nekaj bankovcev. »Tu — 1, 2, 3 in 4 : 400 mark. S temi prideš tja do Avstralije, če treba. Spravi! In tu imaš še legitimacijski papir, s katerim lahko vsakomur dokažeš, da si Amerikanec in da se pišeš — Jakob Belič!«

»Kako? Belič?! — Kakor sodnik, ki me je obsodil v ječo?« je strmel Popper.

»Dà, prav tako: Belič! To ni nič čudnega. Nekateri se pišejo Alič, drugi Belič. Samo dobro si zapomni, da si od tegale trenutka dalje povsod in za vsakogar Jakob Belič!«

»To si ni težko zapomniti,« je zagotavljal Popper in spravljaj bankovce in državljsko pismo. »Sicer pa se bom po poti učil angleščine iz gramatike in se naučim vso legitimacijo na pamet!«

»Jako pametno. Tega nikar ne pozabi storiti,« mu je prigovarjal Jack. »Brez angleščine v Ameriki ne prideš nikamor. In še tole: mojega imena ti ni treba dalje zlorabljati, kakor da dospeš v Newyork!«

»Nič se ne boj! V Newyorku bom že zopet Popper. Bog ti poplačaj!«

In izginil je v temo...

Jack je nesel svojo listnico zopet v panj, nato je potrkal na hišna vrata.

Z gorečo svetiljko v rokah in s copatami na nogah je prišel Voss odpret ter se je seveda silno začudil, ko je zagledal Jacka v pazniški uniformi.

»Vražji človek si!« je dejal. »Tvoje šale so plemenite, a tudi sila nevarne. Ne razumem pa, čemu si dal pisarju denarja in legitimacijo?«

»Plačal sem mu vendar njegovo ime in priimek,« je pojasnil Jack s prebrisanim smehom. »Jaz se pišem zdaj Emil Popper, — on pa je milijonski tat Jack Bell: na vsak način sem jaz na boljšem. Če zgrabijo njega, ostanem jaz tem gotoveje na varnem.«

Slika iz Jeruzalema: Okolica bivše nemške bolnice, ki so jo Angleži popolnoma razsuli.

»Oj ti prebrisanec!« se je smejal učitelj in postavil na mizo steklenico vina in mrzlo večerjo pred Jacka. Nato je še sam skuhal čaja za čba. In veselo sta se pogovarjala o preteklosti in bodočnosti, saj jutri

so našli paznika v ječi, o Poppru pa nobene sledu. Paznikov plašč z uradno čepico je izginil ž njim vred.

Po kratkem posvetovanju so pripeljali policijskega psa, stari Milzer pa se je spomnil, da je videl zvečer na trgu v družbi vaškega učitelja neznanca, ki je morda Poppru pomagal uiti. Tako so navedli psa sami na pravi sled, in pes je vodil vso patroljo res točno k Vossovi šoli. Pes je tekel ondi naj-

prej do uljnaka in nato k hišnemu pragu ter tam zalajal.

(Dalje prihodnjič.)

Mir in svoboda.

Mir! Najslajša beseda od vekov, zdaj nam je šele postala svet ideal. V miru živeti, delovati, napredovati, tega so si ljudje želeli od Adamovih časov. Toda šele zdaj znamo ceniti prav blagoslov miru, zdaj, ko vihra besna bojna furija že četrto zimo preko človeštva, moreč, daveč, požigajoč, rušeč in uničujoč mladeniče in starce, otroke in žene, palače, katedrale, koč, umetnine in brez razločka vse, kar je bilo ljudem lepo, drago in nenadomestno. Mir! Mir!

Nobena beseda ne trepeče večkrat na ustnih ljudi, nobeno hrepenenje ni plametečeje, obupneje izraženo ko v besedici: Mir. Predlani smo trdno upali, da doživimo mir za Božič 1917, a doživeli smo le kratko premirje na rusko-rumunski fronti. Povsod drugod besni vojna dalje, in kdo ve, je-li ne bukne v Rusiji nov, strašen vojni vihar, ki uniči celo današnji plahi plamenček svetle nade, da se nam vrne mir vsaj na ruski in rumunski fronti. In vendar gre val miru vedno mogočnejše in vedno širše preko sveta.

Bivši angleški zunanji minister lord Lansdown je javno pozval vlado, naj sklene mir sporazumnosti; naš zunanji minister grof Černin je proglasil, da dobi lahko tudi Italija mir na temelju stanja pred vojno, če se preneha vojevat. V Franciji in Italiji narašča mirovno gibanje, a krepí se in oglašá vedno glasneje tudi na Bolgarskem in po Avstro-Ogrski.

Mir pričakujemo vsaj do poletja 1918. Ruski bolševiki pri volitvah za ustavodajni zbor niso dobili večine, a zdaj se je začela celo revolucija proti vladi Ljenina in Troc-

Laški tren, ki je obtičal na cesti za bežečo laško vojsko in bil zaplenjen.

»Kaj pa to pomeni? Paznik?«

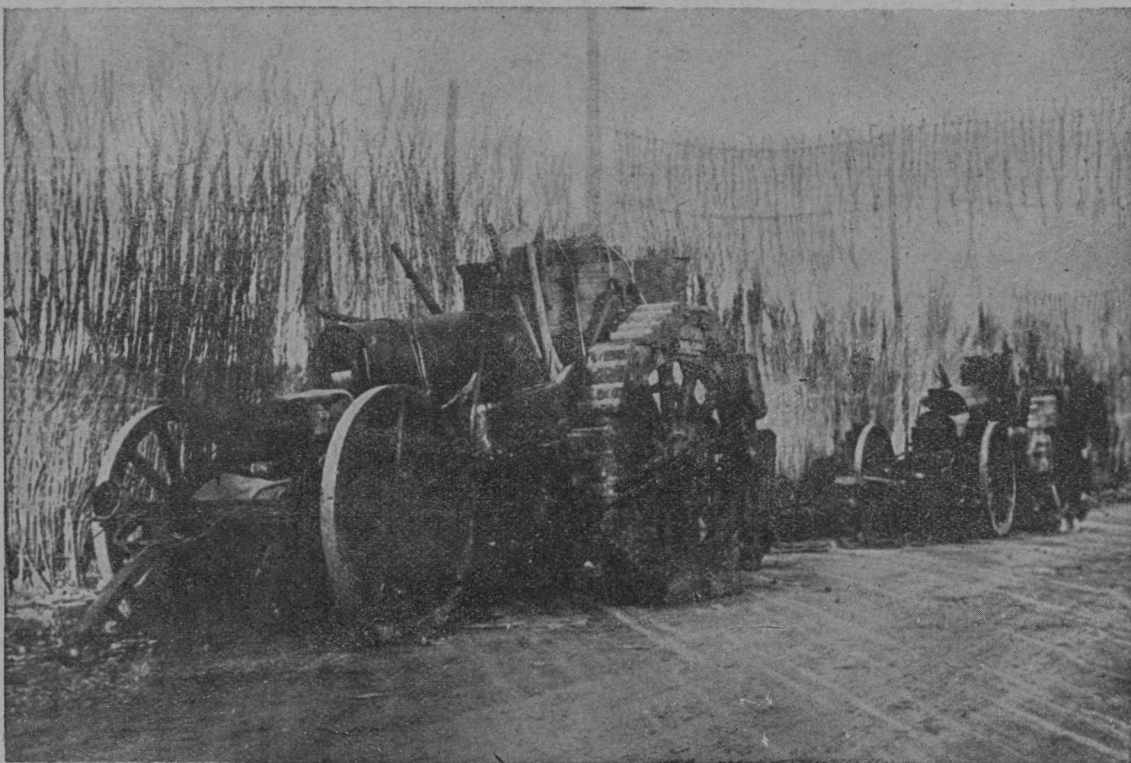
»Paznik in kaznjenec v eni osebi,« je dejal Jack, odložil pazniški plašč s čepico in stal tu v kaznjenški monturi.

Voss se je zopet zgražal in čudil, ko pa mu je Jack povedal ves doživljaj, ga je tudi občudoval.

na vse zgodaj je imel Jack odriniti. Bog edini ve, če se vidita še kdaj na tem svetu...

Jedva pol ure po Popprovem begu iz jetnišnice je bila že vsa strenovska policija na nogah.

Paznik je razbijal po durih Popprove celice in ko so prišli gledat, kaj hoče jetnik,

Opuščeni laški topovi na cesti svetomartinski.

kega. Antanta upa, da so boljševiki pametnejši kot je njih glas in da ostane torej Rusija zvesta antantnim ciljem. Vse to je miru nevarno. Toda gotovo je, da Rusija vojne ne bo nadaljevala, ker je vojska razbita, nesložna, anarhistična.

Tudi Portugalska je imela revolucijo, baje proti imperilistom, ki so hoteli poklicati kralja nazaj. Zmagalo je radikalno republikansko delavstvo. Nova vlada obeta ostati antanti zvesta. V Italiji so se zedinile vse stranke za vojno in opozicija socialistov je kakor izginila. Toda Conradova armada medtem napreduje. Lahki imajo borbe na Piavu in proti Conradu, ki pritiska od severa in vzhoda. Angleži se zdaj bahajo, da so vzeli Hebron, Betlehem in Jeruzalem ter da je skoraj vsa Palestina angleška. Tudi v vzhodni Afriki so premagali zadnji nemški odpor, tako da je Nemčija izgubila tudi zadnji ostanek svojih afriških kolonij. Vse čete iz Afrike hoče Anglija poklicati zdaj baje v Evropo ter s tem nadomestiti rusko vojsko. H kratu začenjajo Amerikanci pošiljati svoje čete in vojni material na evropska bojišča. Na francosko-angleški fronti divja borba dalje.

Ogromna laška skladišča žita v Palmanova. Upajmo, da tudi izčrpane slovenske dežele dobe nekaj vagonov tega plena!

Ogromen kup izbornih laških konserv, ki so jih pustili bežeči Lah. Upajmo, da jih dobe tudi naši vojaki!

Nikjer ni odločitve in tudi vse kaže, da je ne bo. Zato pa narašča po vsem svetu prepričanje, da je nadaljevanje vojne brez smisla in da se mora skleniti mir. Tudi Slovenci si ga želimo, ker naše žrtve presegajo vsako mero. Želimo si miru in svobode: v smislu majniške deklaracije pod žezlom habsburške dinastije hočemo Jugoslovani živeti svobodno in neodvisno, na svoji zemlji svoji gospodje. Madžari in nekateri Nemci nas zato psujejo, da smo „veleizdajalci“, češ da hočemo „Avstrijo in Ogrsko razbiti“. To pa je drzna in neumna laž. Združeni Hrvati, Srbi in Slovenci hočejo ostati v državi in pod Habsburžani, nočejo pa biti več hlapci nemštva in madjarstva. Jugoslovani se niso nikoli puntali kakor l. 1848 Madžari, niso nikoli odstavili habsburške dinastije, kakor Madžari Košut, Andraši i. dr. in niso vodili vojne proti Avstriji kakor Madžari. In Nemci? Baš te dni je povedal pisatelj Nemec — Peter Rossegger, da so od nekdanj premalo avstrijski in dinastični, a preveč „reichsdeutsch in hohenzollerisch“!

Naši pradedje so opetovano rešili Avstrijo pred Turki; Srbi, Hrvati in Slovenci so opetovano rešili državo turške, kasneje

francoske in zadnja leta laške povodnji.

Zato smo si svobodo že neštetokrat zaslužili in dobiti jo moramo. Hočemo doseči pravičen mir, ki prinese vsemu svetu zadovoljnost, nam Jugoslovanom pa končno zedinjenje in neodvisnost!

Nemci in Čehi.

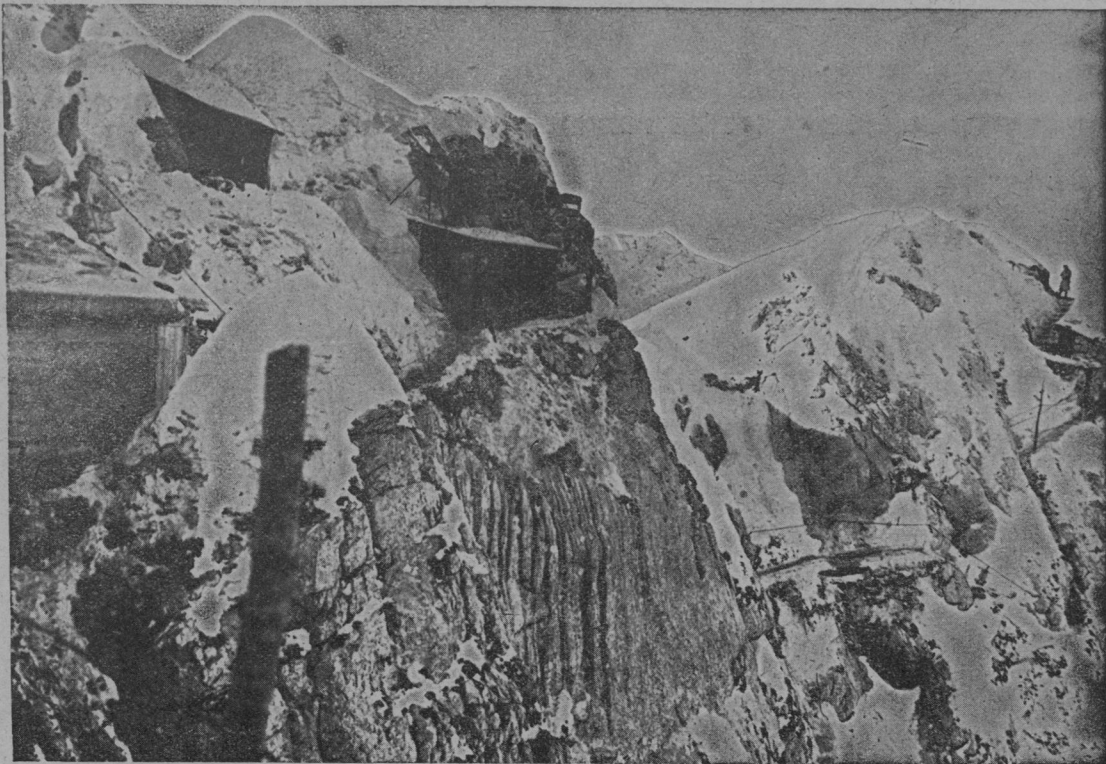
Vsi nemškonacionalni in madžarski listi bljujejo ogenj in žveplo na Čeha, ker zahtevajo češki poslanci svobodno češko-slovaško državo pod habsburško krono, ker podpirajo Jugoslovane v boju za uresničenje jugoslovanske deklaracije ter stoje v neizprosni opoziciji proti vladi. Nemci in Madžari psujejo Čeha in jim pri vsaki priliki očitajo, da so veleizdajalci. V zadnji dobi zlasti očitajo Čehom, da imajo Francozi 120.000 čeških prostovoljcev, ki tvorijo svojo armado, s svojo češko zastavo, s češkimi častniki, a vse skupaj pod francoskim generalom.

Do l. 1916 se je izmed 600.000 čeških vojakov baje udalo sovražnikom okoli 350.000 Čehov.

Dá so se razni češki polki zvesto in vzorno junaško borili na raznih frontah, da je padlo ogromno Čehov za Avstrijo, da živi velik del naše države le od žuljev češkega kmeta in češkega delavca, da so Čehi podpisali naravnost ogromne vsote vojnega posojila — tega Madžari in Nemci seveda ne povedo.

Resnica je, da se je udalo, — moralo udati v vsaki armadi mnogo vojaštva sovražniku. V tem oziru ni nobenih izjem: v vojnem ujetništvu so Nemci, Madžari, Slovenci, Hrvatje, Poljaki, Malorusi in brez razločka vse narodnosti. Med njimi so tudi taki, ki so se udali radovoljno, izmučeni, obupani, lačni, zbegani od groze in bližine smrti. Brez vzroka se je udal pač malokdo.

„Praški „Venkov“ piše: „Znani nemški poslanec dr. Lodgmann je na nekem shodu volilcev rekel: „Rajni grof Stürgkh mi je dejal: Nemci očitajo Čehom veleizdajalstvo. Vprašanje pa je, kako bi se držali Nemci, če bi imeli vojno proti Nemčiji!“ — Mi (Čehi) se ne bahamo, kakor se neprestano oni (Nemci), ki v državnem zboru vedno znova dokazujejo, da je današnja vojna borba med nemštvom in slovanstvom, pri tem pa neprestano govore o čeških veleizdajalcih. Toda

Naše postojanke v večnem snegu na Marmolati, kjer so trpeli vojaki dve leti zimo in hud mraz.

Takozvani „Drei Zinnen“ v Dolomitih; posebno krasno gorovje, ki ga poseča nešteto hribolazcev.

Stürgkhova izjava je zgodovinska.“ — Isti nemški poslanec je tudi rekel: „Čehi so samozaveden in ponosen narod. Nikdar ničesar ne prosijo in se nikdar ne vsiljujejo. Nemci prosjajo za naslove „ces. svetnikov, dvornih dobaviteljev i. dr.“, Čehi pa tega ne le ne delajo, nego tega — niti ne marajo. Čehi hočejo svobodo! Dobiti jo morajo, ker jo hočemo dobiti tudi sami. Naj se že neha hujskanje in naj se začne doba enakopravnosti, ki nam donese mir in zadovoljnost!

Konec mora biti večne slepe udanosti Nemcev vsaki vladi; nemški poslanci dobe ugled in vpliv le, če posnemajo — Slovane v brezobzirnosti proti vsaki krivični vladi, ki hujska narod proti narodu. Tudi Nemci hočejo demokratizem, tudi Nemci hočejo biti gospodje v lastnem domu.“

Tako vidimo, da so postali končno Čehi celo — vzor Nemcem! Smešno je to, a obenem zelo značilno za avstrijske razmere, v katerih je danes vse, prav vse nezadovoljno.

Če pa so Čehi vzor Nemcem, so nam Slovencem tem bolj, saj so naši bratje, naši soboritelji, kri naše krvi, misel naše glave!

Naš tren se pelje skozi preplavljeno mesteco v Benetiji.

Tudi žene za samoodločbo narodov.

„Avstrijski oddelek mednarodnega ženskega odbora za trajni mir“ in „Splošno avstrijsko žensko društvo“ sta poslala potom zunanjega ministrstva delegatom v Brest-Litovski in posebej grofu Černinu sledečo zahtevo: „Na mednarodnem kongresu v Haagu l. 1915 so soglasno sklenile žene obeh skupin vojujočih držav in vseh takrat nevtralnih držav, da se priznajo pravice narodov do samoodločbe ter da se zato ne sme izročiti nobenega ozemlja brez pritrditve dotičnega moškega in ženskega prebivalstva. Sedaj, ko je postalo to vprašanje splošnega glasovanja temelj mirovnih pogajanj, naj se pritegne pri vsakem splošnem glasovanju tudi žensko prebivalstvo dotične dežele. Kajti tudi žene zadene globoko usoda njihove dežele, saj tvorijo polovico ljudstva in njihova pravica soodločevanja odgovarja načelu demokracije, ki je temeljna misel mirovnih pogajanj. — Ta izjava je prav pametna. Seveda, grof

Razbiti, zgoreli avtomobili, trenski vozovi, topovi i. dr. — sledovi vojne v Benečiji.

Černin priznava pravico za samoodločbo le Fincem, Ukrajincem, Litvincem, Kuroncem, Livlancem, Estoncem, Sibircem, Kavkazcem, Ircem in vsem mogočim narodom, le za avstro-ogrske narode ljudskega glasovanja in samoodločbe grof Černin ne priznava, češ da smo vsi strašno zadovoljni s svojo usodo, ker imamo splošno volilno pravico, svoj parlament in vlado, ki je vedno prava zastopnica narodov.

Grof Černin je imel, dokler je bil še poslanik v Bukareštu, popolnoma druge nazore; zlasti glede narodov na Ogrskem je sodil, da z madžarskim absolutizmom in terorizmom niso čisto nič zadovoljni. V državnem zboru in delegacijah so slovanski poslanci že nešteto krat dovolj glasno povedali da avstrijski Slovani z dosedanjimi razmerami niso in ne morejo biti zadovoljni.

Vlade Stürghkova, Clam-Martinicova, Spitzmüllerjeva, Seidlerjeva, politika Berchtholdova, Tiszova, Burianova in Černinova, paševanje raznih deželnih predsednikov, okr. glavarjev, nemško-birokratsko policijsko uradovanje po neštevilnih avstrijskih mestih, nemško-birokratsko uradovanje po naših sodiščih, financah, davkarijah, šolskih svetih: vse to in še marsikaj ni po volji avstrijskih narodov in vse to se mora temeljito premeniti. Grof Černin je na mirovnih pogajanjih pač zastopnik vlade, nikakor pa ne narodov. Toda Černini izginejo, a narodi in njih volja, njih zahteve in pravice ostanejo. Vse je minljivo, vse razpada in se izpreminja: neumljivi so pa narodi in njih ideali. Zato pač jugoslovanski listi ne smejo preko mej, ker imajo Černini slabo vest. A kitajski zidovi so že davno porušeni.

Posebni mir z Rusijo.

Mirovna pogajanja z Rusijo bi se 5. t. m. v Brestu Litovskem nadaljevala brez udeležbe ostalih držav antante, a nastala so velika nesoglasja. Zato so odgodena. Dasi Nemčija in Avstro-Ogrska k mirovnim pogajanjem vzlic ruski zahtevi ne puste zastopnikov narodov in parlamentov, nego hočejo opraviti vse le vlade, dalje vzlic temu, da se ruski zahtevi po samoodločbi narodov noče pritrditi niti od Nemčije niti od Avstro-Ogrske, so Nemci vendarle upali, da se sklene mir baje že do srede

t. m. Ker je sklican avstrijski državni zbor šele za 15. t. m. bi bil mogel naš parlament že gotovemu sklepu miru le še pritrditi. No, Rusi so se premislili. Zanimivo je, da so dospeli v Brest Litovski tudi zastopniki Ukrajine, ki se proglašajo za svobodno državo. Ukrajinci pa prav kakor Rusi zahtevajo, da se vsem, tudi najmanjšim narodom prizna pravica samoodločbe.

Tudi velikonemški socialisti zahtevajo, naj se skliče nemški parlament takoj, ker hočejo soodločevati pri sklepu miru. A celo avstrijski socialni demokratje so s Černinovim zastopanjem Avstro-Ogrske v Brestu-Litovskem jako nezadovoljni ter se boje, da Černinov mir ne bo držal, nego bo povod novih bojev v notranjosti naše države in morda tudi povod novih vojen. „Glede samoodločbe narodov bi se moralo pustiti zastopnike narodov do besede!“ piše graški „Arbeiterwille“. „To je bistveno vprašanje miru, ne le za ruske, nego tudi za avstrijske in nemške narode...“ Za to vlada pri vseh demokra-

tičnih strankah in ne le pri soc. demokratih velika skrb in tudi narodi imajo dosti vzroka žalovati... „Na vsak način preti miru z Rusijo in splošnemu miru vobče največja nevarnost, ne glede na trajno razburjenje Evrope po vojni.“ Tako piše nemško soc. dem. glasilo. Kako bi morali pisati šele mi, Slovenci in avstrijski Slovani sploh! Seveda če bi smeli. Toda gotovo je: ne odnehamo, ne bojimo se in bodočnost je naša.

Vabilo na naročbo.

Narodno radikalno, idealno slovensko v ožjem in odločno slovansko stališče v vseh vprašanjih je zavzemal v širšem oziru že naš „Ilustrovani Tednik“, ki je postal žrtev vojne in Stürghkovega sistema. Isto stališče zavzemajo ves čas tudi naše „Tedenske Slike“.

Da, še več! Bile so prve med vsemi slovenskimi listi, ki so klicale v najhujši dobi vse slovenske stranke in politike k **ujedinenju** in k **složnemu delu** za slovenske narodne cilje. „Tedenske Slike“ so kakor „Ilustrovani Tednik“, vedno naglašale **jugoslovansko kulturno in gospodarsko skupno stališče** ter niso delale med jugoslovanskimi narodi nobenega razločka.

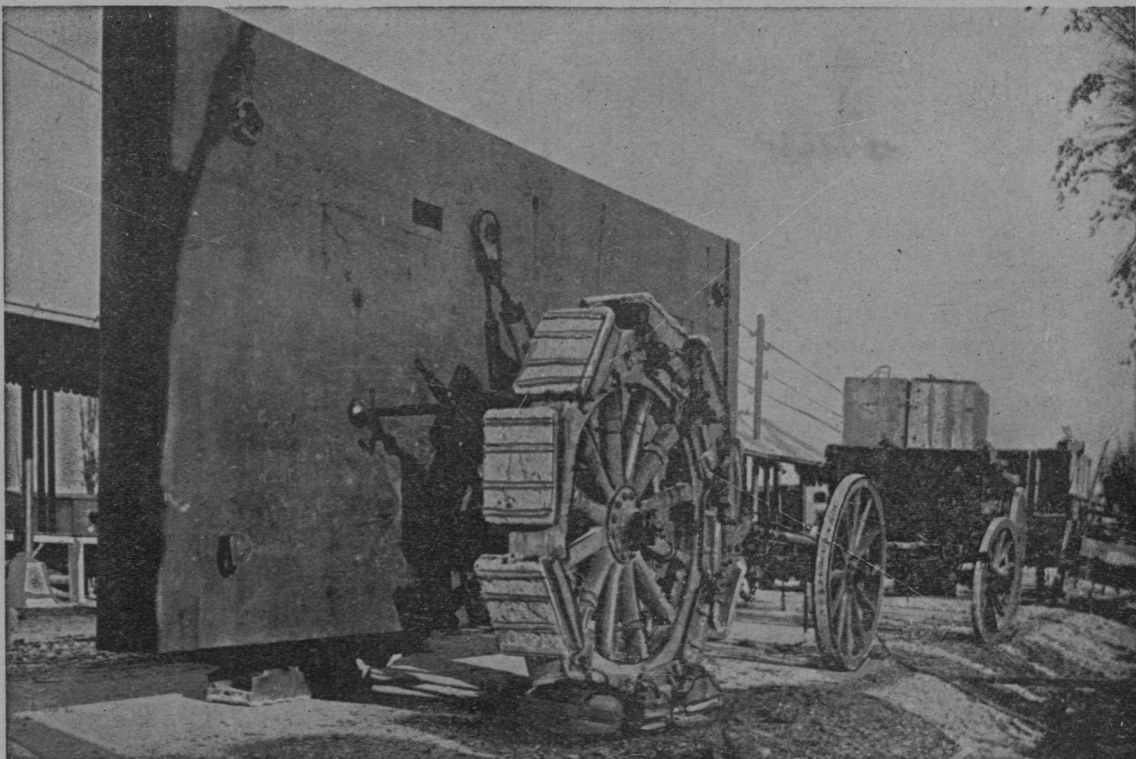
„Tedenske Slike“ so se razvile **polagoma v najlepši, najboljši in največji tednik s slikami na Slovenskem**. Trdno upamo, da bodo napredovale tudi v bodoče. Prinašale bodo kolikor mogoče največ aktualnih, zanimivih, ves kulturni svet obsežajočih **slik**, poročale točno, kratko in poljudno o vseh **važnih dogodkih** doma in v tujini, prinašale poučne **članke** iz vseh strok **znanstva in umetnosti**, krajše dobre **povesti in humoreske**, najbolj napetega dejanja bogat izviren **roman, gospodarska navodila, ocene, smešnice** i. dr.

Za naš veliki roman „Beg za milijoni“

Po njegovem zaključku začnemo objavljati **nov roman**, ki bo v polni meri zadovoljeval vsak, tudi najzibirnejši okus.

Vabimo torej na naročbo novega, V. letnika „Tedenskih Slik“: ves čas smo pošteno in solidno izpolnjevali svoje obete, in pošteno, solidno hočemo ustrezati svojim naročnikom tudi poslej. To je za naš tednik najboljšo priporočilo.

Ostanite nam torej zvesti! Pridobivajte

Razstreljena oklopna plošča trdnjave in različen stavbni material, ki so ga pustili Lahi v Červinjanu. Plošča je ogromno težka ter se da prepeljati le s posebnimi kolesi, ki se ne udirajo.

nam novih naročnikov, ker vslogi je moč in uspeh!

„Tedenske Slike“ stanejo za celo leto 20 K, pol leta 10 K in četrt leta 5 K, posamezne številke po trafikah, knjigarnah, kolodvorih in trgovcih po 40 vin. izvod.

Naročite si „Tedenske Slike“ takoj ter jih priporočajte tudi svojim znancem in prijateljem.

Upravništvo „Tedenskih Slik“ v Ljubljani,
Stari trg 19.

Razne vesti.

Popravek. V prejšnji številki priobčeni kritiki sta žal dva tiskovna pogreška. Glasiti se ima tako-le:

Leto je preteklo Kaj bo novo reklo?
Deklaracijo rodilo. Bo jo izpolnilo!

svojem lastnem kozolcu dve vreči lastne moke ter prepeljal vreči deset korakov daleč na svoj dom v Nemčiji: Vsled tega je bil obtožen, ker od moke ni plačal — carine. Obsodili so ga na globo 220 mark, višje sodišče v Düsseldorfu pa na 440 mark.

Promet za pisma in zavitke, ki so namenjeni internirancem in vojnim ujetnikom v Italiji, je zopet odprt.

Divje race uničevalke komarjev. Že zdavnaj so dognali prirodoznanci, da divje race polove in požro zelo mnogo vodnega mrčesa, posebno lečink, komarjev, ki žive v vodi toliko časa, da se popolnoma razvijejo. Okolica Lipskega zelo trpi vsled komarjev. Vsled tega je predlagal ravnatelj zoologičnega vrta v Lipskem, dr. Helbing, naj v svrhu ugonobitve komarske zalege zaredi v lipski okolici divje race. Tudi v Frankfurtu in Lübecku nameravajo napraviti

Srbska vlada ima sedaj svoj sedež v Solunu.

Avstralija je odklonila v ljudskem glasovanju brambno dolžnost z 987.000 glasovi proti 792.000.

Skrb za prehrano. Na zadnji seji urada za ljudsko prehrano je minister Höfer podal poročilo o preskrbi žita in moke v prihodnjem letu. Minister je opozarjal na velike težkoče, ki bodo prihodnje leto nastale glede dobave moke in mlevskih izdelkov ter je pri tem omenjal, da bodo sicer sudetske dežele imele majhen prebitek glede moke, v alpskih deželah pa bo morala v prihodnjem letu več mesecev večji del le koruza nadomeščati moko. Dasiravno žetev ni slaba, so vendar producenti oddali letos manj žita žitnoprometnemu zavodu. Vzrok je baje v tihotapstvu med kmečkim in mestnim prebivalstvom.

Iz taborov ruskih in laških vojakov ujetnikov: Telovadnica Rusov. — Lahi mečejo obročke na nože. — Lahi keglajo. — Rusi keglajo.

Nove cene za drva. Z Dunaja poročajo, da se bodo določile v kratkem nove ravnalne cene za drva, ki se prilagode sedaj v veletrgovini običajnim cenam.

Za 17 milijard bankovcev. Avstro-Ogrska banka je imela pred kratkim na Dunaju izredno glavno zborovanje. Iz poročila glavnega sveta je najela država pri banki do 7. decembra l. l. za 13 milijard kron posojil. Dne 7. decembra 1917 je bilo v prometu za 17,7 milijard kron bankovcev; kritje v zlatu in inozemskih devizah pa je znašalo 1080 mil. K.

Čudna sleparija. Na holansko-nemški meji je nemška občina Emerich, v kateri ima pek Gude tudi kmečko gospodarstvo. Gospodarstvo in pekarija sta v Nemčiji, toda kozolec je že onstran meje na Holandskem. Pred nedavnim je odšel pek s svojim ročnim vozom na Holandsko, naložil tam v

tak poskus.

Vojaški vpoklici v Italiji. Iz Lugana se brzojavno poroča, da je v Italiji na novo vpoklicanih 800.000 mož, tako da ima Italija sedaj pod orožjem vsega skupaj okoli pet milijonov vojakov.

Od stavca do divizionarja. Iz Berna poročajo, da je bil predlagan naslednikom polkovnega divizionarja švicarske armade de Lovsa, ki je pred kratkim umrl, polkovnik Hans Schleppach. Življenje tega polkovnika je pač zanimivo. Pred dvainpetdesetimi leti je vstopil v Bernu v neko tiskarno kot stavec. V teku mnogih vojaških poslov, ki jih je treba, predno človek doseže polkovniško stopnjo, se je često povrnil k svojemu prvotnemu poklicu. Kakor poroča švicarsko časopisje, je Hans Schleppach med svojimi kolegi, kakor med svojimi vojaškimi tovariši enako spoštovan in priljubljen.

Izkaznice za čevlje. Z naredbo trgovskega ministerstva se ureja sedaj tudi promet s čevlji. Čevlji se bodo oddajali v bodoče samo proti izkaznici potrebe. To velja tudi za ponošeno obutev. Obutev po meri, ki je že v delu, se sme brez izkaznice izvršiti še do 15. februarja 1918.

Nakup erarične obleke. Zaznalo se je, da starinarji in drugi kupujejo ponošeno vojaško obleko, bodisi od moštva ali od častnikov. Tako obleko bodo sedaj morali vsi proti primerni odškodnini oddajati vojaškemu erarju in se tozadevni obrtniki pred nakupom najresneje svare. Za slučaj prestopka neposlušnosti imajo prizadeti pričakovati stroge sodnijske ali politične kazni. Gre tukaj za obleko, ki je njihova last, erarično je že itak prepovedano kupovati.

Karte za tobak ne bo. Tako poroča „Zeit“, pač odpadejo skoraj vse specialitete.

Cesta pod Dolomiti s Tirolske na laško stran.

Zmes.

Novorojeni bratec je prinesel zelo močan glas na svet, kar ni mogla trpeti njegova sestra Armida. „Kaj ne, mama, bratec je iz nebes padel.“

Mama: „Bo že tako!“

Armida: „Saj se angelom res ne more zameriti, če so tolikega kričača vun vrgli.“

A.: Končno sem vendar dosegel, da so me pustili v pokoj. Včeraj nisem bil več v uradu.

B.: Saj se mi je zdelo, ko sem pogledal v vašo sobo, da je nekdo drugi na vašem stolu dremal.

S fronte. „Ti Ivan“, pravi Nace kano-nir, ko piše v odmoru pismo domov, „kateri dan je danes?“

— „Četrtek.“

— „Da, ampak kolikega je?“

— „Enajsti oktober.“

— „1916 ali 1917?“

Nadomestilo. „He, France,“ zakliče trgovec, „kje pa je pokrov od te velike škatlje?“ France: „Pokrov? Šment — prodal sem ga za podplate.“

V kavarni. „Natakar, kakšna kava pa je to? Okus ima po mesni juhi!“

Natakar: „Oprostite, zmotil sem se in sem Vam prinesel vojni čaj.“

Ima tudi besedo. „Na vzhodu pričnejo zopet ofenzivo.“

— Kaj, kaj?! O, to imam pa jaz tudi še besedo, saj podpisal sem 100 K vojnega posojila.“

A.: Kakšna pa je ta gospa, pri kateri zdaj služiš?

B.: Hm! Toliko vsakovrstnih stvari ima, da jih nosim vsak teden dvakrat v zastavljalnico ..

STAVCE

sprejme „ZVEZNA TISKARNA“
v Ljubljani, Stari trg št. 19.

Velezanimivi roman

„Špijonova usoda“

stane broširan po knjigarnah
in v našem upravnistvu izvod
K 2.50, po pošti 20 vin. več;
za naročnike „Tedenskih Slik“
pa stane s poštnino samo 2 K.

„Špijonova usoda“ je naslov velezanimivemu detektivskemu romanu. Dejanje se vrši na Dunaju, na Primorskem, v Trstu, na Goriškem, na južnem Tirolskem, v Benetkah in v Turinu. Roman „Špijonova usoda“ kaže kakih spletk se poslužuje vohunstvo, kako pretkani, a tudi predzorni in nevarni so vohuni. Roman „Špijonova usoda“ je roman italijanskega oficirja, sina uglednega patricija v Benetkah, ki se je posvetil špijonaži v prid Italiji zoper Avstrijo.

Roman „Špijonova usoda“ je prav posebno zanimiv in pomemben za Slovence, ker se vrši deloma na slovenskih tleh in ker se tiče vohunstvo naše ožje domovine.

Ta roman naj bi čital vsakdo. Naročite s ga, naročite ga pa tudi vojakom, da jim ga pošljemo. S tem jim napravite veliko veselje, ker dobre, zanimive knjige je vsakdo vesel. Naročite takoj!

Potrdila istovetnosti

izvršene po najnovejšem
predpisu dobe občine v
„ZVEZNI TISKARNI“
v Ljubljani, Stari trg št. 19

XV. letnik

priobčuje pesmi, romane, novele,
povesti in razprave **najboljših**
slovenskih pesnikov, pisateljev
in znanstvenikov.

Vsaka številka „SLOVANA“ ima po 1 do 2 eno- in večbarvni umetniški prilogi, reprodukcije del najboljših slikarjev oziroma kiparjev ter portrete pisateljev in umetnikov.

Naročnina za „SLOVANA“ znaša za vse leto 12 K, pol leta 6 K, za dljake vse leto 10 K, za pol leta 5 K. Naročite „SLOVANA“ takoj!

Naslov: „SLOVAN“ - Ljubljana, Stari trg 19.

Novi naročniki dobe še vse letos že izišle številke.

Vlagalko
hlapca, učenca in
kontoristinjo
sprejme „Zvezna tiskarna“
v Ljubljani, Stari trg 19.

„ZVEZNA TISKARNA“ se je preselila
z Dunajske ceste 9 na Stari trg 19
poleg znane kavarne Jak. Zalaznik.

Upravištvo in ured. „Tedenskih Slik“
in „Slovana“ se je preselilo z Dunajske
c. 9 na Stari trg 19 poleg kav. Zalaznik.

Izšel je velezanimiv
roman

„SNAHA“

ki opisuje usodo pogumne Irke, ki je poročila angleškega lorda, da si iskreno ljubi svoj od Angležev zatirani irski narod ter se poteguje za njegove pravice.

Lordova mati mrzi svojo snaho, ker je Irka ter jo oholo prezira in jej ob vsaki priliki da občutiti, da ni enakopravna.

„Snaha“ je fin velezanimiv roman iz najvišjih družabnih krogov in bo gotovo zanimal vsakogar,

Ta roman naj bi čital vsakdo. Naročite si ga, naročite ga pa tudi vojakom, da jim ga pošljemo. S tem jim napravite veliko veselje, ker dobre, zanimive knjige je vsakdo vesel.
Naročite nemudoma!

Broširan stane po knjižarnah in v našem uradništvu izvod 3 K, po pošti 30 v več; za naročnike „Tedenskih Slik“ pa stane s poštnino vred samo 3 K,

Poravnajte naročnino!

Izšel je

„VEDEŽ“

splošni žepni koledar z notesom za leto 1918 z vsestransko najzanimivejšo vsebino za vsakega. „Vedež“ je neobhodno potreben svetovalec in vodnik vsakemu brez razlike toliko civilistu kakor vojak, zato napravite svojim vojakom gotovo največje veselje, ako jim ga pošljete „Vedeža“.

„Vedež“ za leto 1918

poklanja svojim častitim odjemalcem in naročnikom pregleden in natančen slovenski zemljevid italijansko-avstrijskega bojišča, ki sega od Ljubljane do Gardskega jezera ter od Koroške meje do konca Istre.

„Vedež“ je odločil tudi 20 krasnih dobričkov ki bodo izžrebani dne 31. marca 1918 zato je vsak izvod „Vedeža“ previden s številko (natančnejši popis v „Vedežu“). — Cena v lični vezavi K 1-20.

„Vedež“ se naroča v zal. knjigarni J. Stoka, Trst, ulica Molin picolo 19.

Kdor jih naroči 10 dobi 11 povrhu.

Da se prihranijo razmeroma previsoki stroški za posamezne izvode po povzetju, naj izvolijo ponaročniki poslati (tudi v poštnih znamkah. p. leg cene še 20 vin. za poštnino.

Večja naročila se pošiljajo po povzetju. — Preprodajalci dobijo 25% popusta.

Zajamčen uspeh!

Tisoče zahvalnih pism za v pogled na razpolago

Bujno lepo oprsje

dobite, če rabite
med. dr. A. Rixovo prsno kremo
jamčeno neškodljivo. Za vsako starost hiter, zanesljiv uspeh. — Zunanja raba. — Pušica za poskušnjo K 5.— velika pušica, ki zadostuje za uspeh K 10.— Kosm. Dr. A. Rix preparati, Dunaj IX., Lakerergasse 6/O. Razpošilja se strogo diskretno. Zaloga v Ljubljani: Parfumerija A. Kanc in drogerija „Adrija“; v Mariboru: Schutzensel Apoth.; Apoth. Mariahilf, u. Parf. Wolfram.

Album razrušene Gorice

in različne razglednice od podrte Gorice. Velika zaloga umetniških kart za 15—18 in 20 K za 100 kom. Naročila se prosijo na naslov:

ANTON PERTOT, GRADEC, Roseggerhaus.

Framydol je sredstvo za pomlajenje las ki rdeče, svetle in sive lase in brado za trajno temno barva. 1 steklenica s poštnino vred stane K 2-70.

Rydyol je rožnata voda, ki žilvo pordeči blede lica. Učinek je čudovit. 1 steklenica s poštnino vred K 2-45. Povzetje 55 vinarjev več. Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

100 lit. zdrave domače pijače

osvežuje in gasi žejo. Vsak si more z malimi stroški sam izdelovati. V zalogi so: ananas, jabolka, grenadine, maline, muškatne hruške, pomaranče, dišeča perla, višnje. Ne ponesreči se nikdar. Te domače pijače se poleti zauživajo lahko ohlajene in pozimi tudi gorke, namesto ruma in žganja. Tvarina z natančnim predpisom stane K 12.— franko po povzetju. Za gospodarstva, tovarne, večje gospodinjstvo, delavnice itd. neprecenljive vrednosti, ker delavca poživlja in ga ne opoji in njegovi delavni moči ne škoduje.

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Diamanti za rezanje stekla za steklarje in domačo rabo.

Diamantov za rezanje stekla z amorem oddati sedaj samo št. 4 za K 11-70 in št. 5 1/2 „ „ 16—

Ker je dovoz diamantov ustavljen ter se dobi sirovina le teško in po ogromni ceni. Poština s povzetjem stane 85 h. Za pošteno in solidno blago jamči

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

500 kron v zlatu

če ne odstrani krema Grolich z zraven spadajočim milom vse solne pege, maroge, solne opekline, ogrce, obrazno rdečico itd. in ne ohrani kože mladostno svežo in nežno. Cena K 5-75 s poštnino vred. 3 porcije stanejo K 16.—, 6 porcij K 30-70. Vse brez kakih nadaljnjih stroškov
Naslov za naročila:

Jan Grolich, drogerija pri angelju v BRNU št. 645, Moravsko.

Naročite „Tedenske Slike!“

Vizitke

elegantne in poeni natisne „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani, Stari trg št. 19.

SOLICITATORJA

za odvetniško pisarno išče

DR. FRANJO ROSINA,

odvetnik v Mariboru. Plača po dogovoru.

F. BATJEL prej v Gorici.

LJUBLJANA, Stari trg 28

Moška in ženska dvokolesa še s staro pnevmatiko šivalni in pisalni stroji, gramofoni, električne žepne svetilke.

Najboljše baterije.

Posebno nizke cene za preprodajalce.

Mehanična delavnica

na Starem trgu št. 11.

Zamaške

nove in stare, kupi vsako množino trvdka Ljubljanska industrija probkovih zamaškov

JELAČIN & KO. LJUBLJANA

Vsaka gospa

naj čita mojo zanimivo navodilo o modernem

negovanju prsi.

Uspešen svet pri pomanjkanju in opešanju obilnosti! — Pišite zaupno IDI KRAUSE, Presburg (Ogrsko) Schanzstrasse 2, Abt. 95. — Ne stane nič.

500 kron

Vam plačam, ako moj odstranjevalec korenin „Ria balzam“ ne odstrani brez bolečin Vaših kurjih oces, bradavic in žuljev v treh dneh. Cena za jeden lonček z znanstvenim listom K 2-75, 3 lončki K 5-50, 6 lončkov K 8-50. Na stotine zahvalnih in priznalnih pism.

Kemeny, Kaschau (Kassa) I. poštni predal 12/661 (Ogrsko).

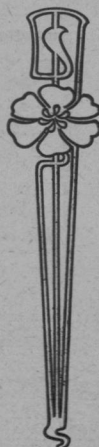
Tiskovine vseh vrst

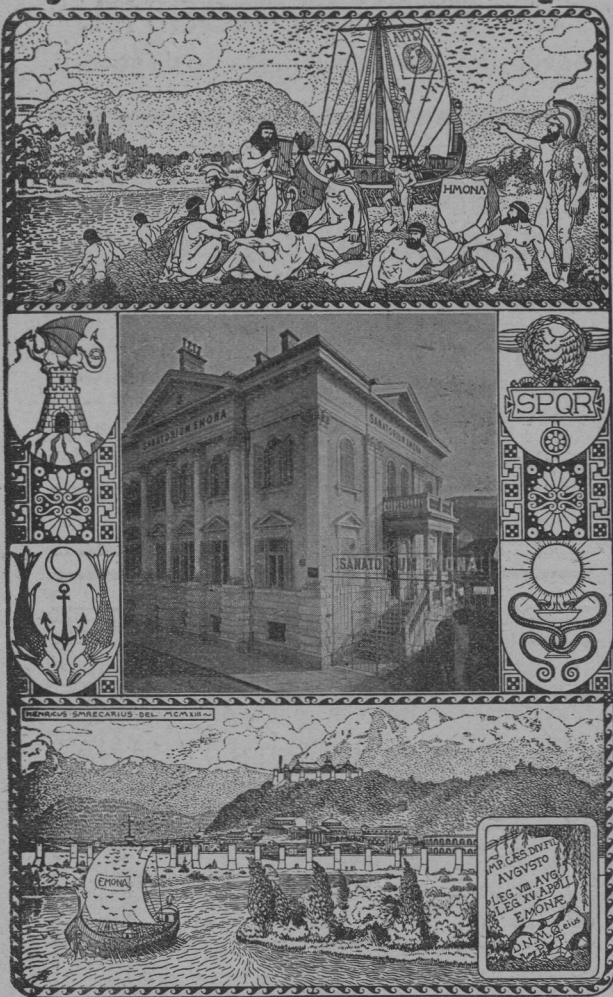
tabele, račune, kuverte in pisemski papir s firmo, vizitke, naslovnice itd. natisne lično in ceno

„ZVEZNA TISKARNA“

v Ljubljani, Stari trg št. 19.

kakor: časopise, knjige, brošure, cenike, lepake, letake, vabila, vsporede,

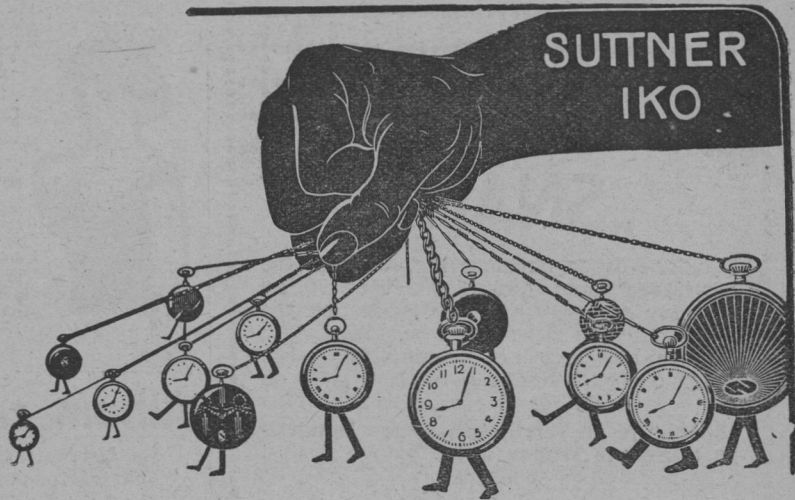

Selenburgova ulica 1
(nasproti trgovine Tifan)

Špeciјalna trgovina bluz

Antonija Sitar

Dobro IKO uro

vsak občuduje in zaželi, kajti ona je

== **mojstrsko delo urarske umetnosti!** ==

Razpošilja se po povzetju, — Neugajajoče zamenjam!

Velika izbira ur, verižic, prstanov, lepotičja, daril itd. v velikem

krasnem ceniku,

katerega zahtevajte zastoj in poštnine prosto.

:: Vse ure so natančno preizkušene ::

Lastna znamka „IKO“ svetovnoznana.

Kovinaste ure po K22— 26—
32— 40— 60—

Srebrne ure po K 48— 54—
60— 70— 90— 100—

Kovinaste verižice . . . po K 2— 3—
4— 6— 10—

Usnjate verižice po K 1'60 2'80
4'80

Lastna protokolirana tovarna ur v Švici.

Svetovna razpošiljalnica

H. Suttner ^{samo} v Ljubljani št. 5

Nobene podružnice. Svetovnoznana radi razpošiljanja dobrih ur. Nobene podružnice.

Josip Jug

pleskarski in likarski mojster
Ljubljana, Rimska c. 16.

se priporoča cenjenemu občinstvu za vsa v to stroko spadajoča dela. Jamčim da delam samo s pristnim firnežem.

Solidna in točna postrežba.

Kislo vodo, vino in sadjevec

razpošilja

A. OSET, pošta Guštanj, Koroško.

Kupim vse vrste zamaške, steklenice in sode.

Priporoča se

:: umetna knjigoveznica ::

IVAN JAKOPIČ

:: LJUBLJANA. ::

Mazilo za lase

varstvena znamka Netopir

napravi g. Ana Križaj v Spodnji Šiški št. 222 pri Ljubljani. Dobi se v Kolodvorski ulici 200 ali pa v trafiki pri farni cerkvi. V 3 tednih zrastejo najlepše lase. Steklenica po 6 in 8 K. Pošilja se tudi po pošti. Izborna sredstvo za rast las. — **Za gotovost se jamči. — Zado- stuje steklenica.** — Spričevala na razpolago.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

== Delniška glavica 10,000.000 kron. == **STRITARJEVA ULICA ŠTEV. 2.** == Rezervni fondi okroglo 1,500.000 kron. ==

Poslovalnica c. kr. avstrijske državne razredne loterije.

Podružnice v Splitu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici (t. č. v Ljubljani) in Celju.

Sprejema vloge na vložne knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše.

4% rentnine od vlog na knjižice plača banka sama.

Naročnina za list „Tedenske Slike“; za Avstro-Ogersko: 1/4 leta K 5; 1/2 leta K 10; celo leto K 20—; za Nemčijo: 1/2 leta M 12— celo leto M 24—; za ostalo inozemstvo: celo leto fr. 32—. Uredništvo in upravljanje Ljubljana, Stari trg št. 19.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Sterlekar.

Tisk „Zvezne tiskarne“ v Ljubljani.